TROHETEN I DET LILLA

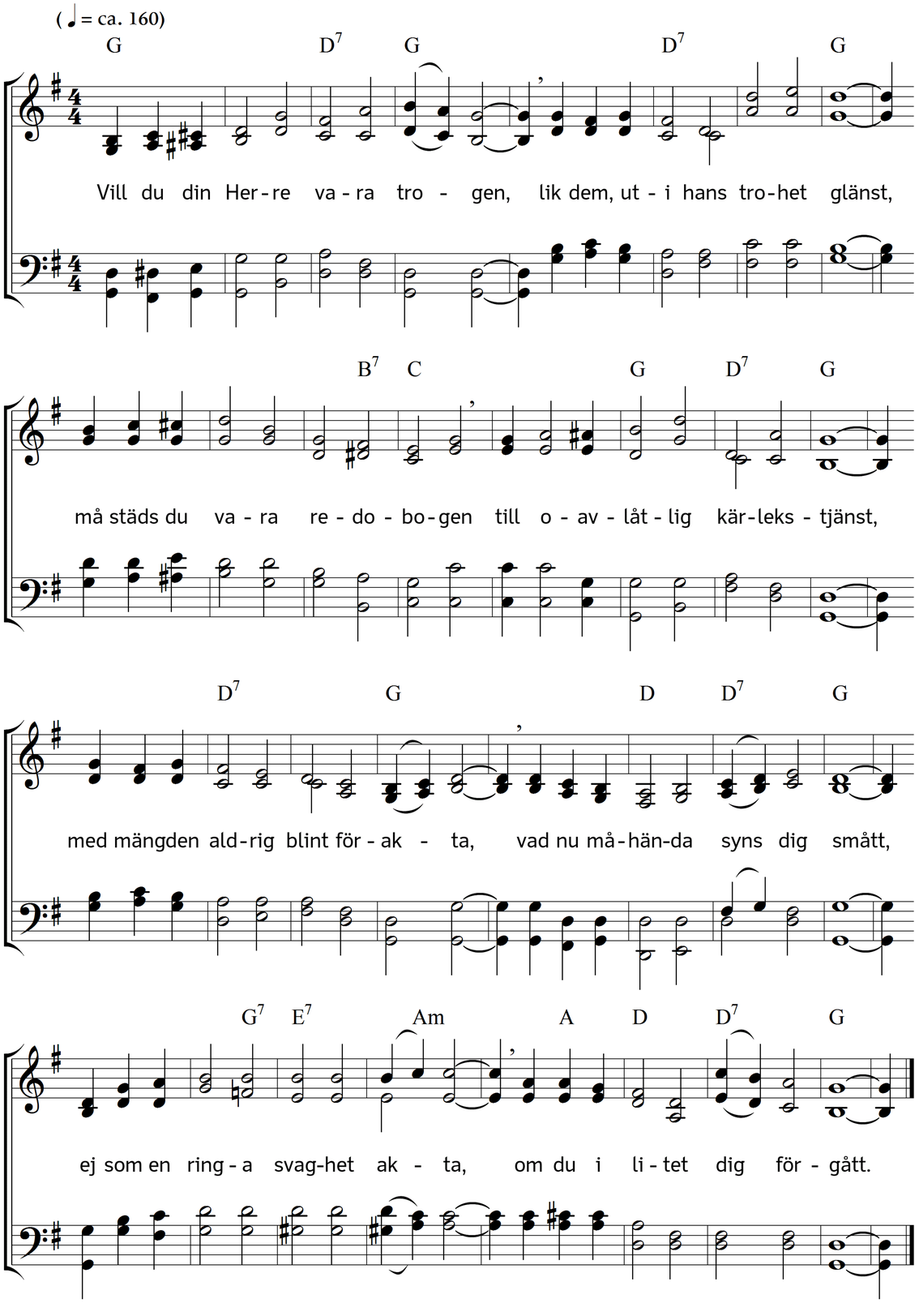

2. Ty vet, min själ, den minsta lydnad
förmärker Herrens öga snart,
och lätt ej vinns den sköna prydnad:
ett sinn', som dagen rent och klart.
Först i det lilla blir du övad
att hata rätt den minsta synd,
och när en gäng du blir beprövad,
du gör nog flera bittra fynd.

3. Men är det grova synder bara
du flyr av blygsel eller skam,
som borde du ej alltid vara
på fel och brister uppmärksam,
ej några särskilt svåra strider
de krävde då, de många bud,
du haltar ju på båda sidor
emellan Belial och Gud.

4. Vill du Guds sinne ej förlora,
men redligt höra honom till,
så fly det lilla som det stora,
när helst till synd det fresta vill.
Om du din Herres nåd bevarar
i trofast hjärta år från år,
sin avbild han i dig förklarar,
du vittnesbörd av Anden får.

5. I allt ditt verk, i all din vila
däri din största hugnad se
att ofta för hans åsyn ila,
om kraft utav hans Ande be,
ej feg och rädd för korset skygga,
om hat och otack blir din lott,
men fast vid Herrens ord dig trygga,
Gud vill det – ha till lösen blott.

6. Ack bed, min själ, var glad och trogen
och Herrens bistånd ej försmå,
så skall till sist du finnas mogen
in i din Herres glädje gå.
Ej blott det stora, ock det lilla
på Herrens dag skall prövas visst.
Och vad den late kan förspilla,
det vinner trogen flit till sist.

7. O säg då ej: Om andra svika,
min trohet aldrig svika skall.
Ej har du Petri nåd, den rika,
men nog du minns hans djupa fall.
Låt ingenting din blick förvilla,
men bliv vid det, som Herren lär:
Den som är trogen i det lilla,
ock trogen i det större är.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1478/